

"ชวน" เชื่อไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในบ้านเมือง แต่ถ้ายึดมั่นในหลักการก่อตั้ง 'ธรรมศาสตร์' 90 ปี ผลិតศิษย์ 'ซื่อสัตย์-ไม่คดโกง' จะเป็นประโยชน์

เผยแพร่: 21 ม.ค. 2567 18:27 | ปรับปรุง: 21 ม.ค. 2567 18:27

อดีตนายกฯและปธ.สภา เชื่อไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในบ้านเมือง แต่ถ้ายึดมั่นในหลักการก่อตั้ง 'ธรรมศาสตร์' 90 ปี ผลิตศิษย์ 'ซื่อสัตย์-ไม่คดโกง' จะเป็นประโยชน์ต่อไปในอนาคต

วันนี้ (21 ม.ค. 67) นายชวน หลีกภัย อดีตนายกรัฐมนตรี อดีตนายกรัฐมนตรี และอดีตนายกรัฐมนตรี ในฐานะศิษย์เก่าคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เจ้าของรางวัล "จิตวิญญาณธรรมศาสตร์" ประจำปี พ.ศ. 2566 ขึ้นกล่าวปาฐกถาพิเศษ "เหลียวหลังแลหน้า ธรรมศาสตร์และประชาชน" ในงาน "2 ทศวรรษแห่งการแบ่งปัน 9 ทศวรรษแห่งการสร้างสรรค์สังคม" ณ หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (มธ.) ท่าพระจันทร์ แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร (กทม.)

นายชวน กล่าวเปิดปาฐกถาว่า ตั้งแต่ 90 ปีที่แล้ว เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง 24 มิถุนายน 2475 คณะราษฎรประกาศหลักการ 6 ข้อหนึ่งในนั้นคือ หลักให้โอกาสในการศึกษา ซึ่งเป็นเหตุผลที่เมื่อมีการปกครองในระบอบรัฐธรรมนูญแล้ว ก็เป็นการสมควรบำรุงการศึกษาวิชาธรรมศาสตร์และการเมืองในระดับมหาวิทยาลัยเช่นนานาประเทศ จึงจัดตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองขึ้นเป็นพิเศษ เมื่อเปิดมหาวิทยาลัย ศ.ดร.ปรีดี พนมยงค์ ผู้ประศาสน์การรายงานต่อผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ว่า "...มหาวิทยาลัยย่อมอุปมา ประดุจบ่อน้ำ บำบัดความกระหายของราษฎร ผู้สมัครแสวงหาความรู้ อันเป็นสิทธิและโอกาส ที่เขาควรมีควรได้ ตามหลักเสรีภาพของการศึกษา..." จึงเป็นการก่อกำเนิดมหาวิทยาลัยนี้

นายชวน กล่าวว่า ตลาดวิชาสมัยนั้นเข้มแข็ง นักศึกษาเข้ามาออกป็น้อย ไม่มีการขอลาออกอาจารย์ ทำให้คนจบธรรมศาสตร์สมัยนั้นมีความเข้มแข็งทางความรู้ไม่น้อยกว่าที่ไหน แต่ทุกมหาวิทยาลัยต่างพัฒนาหลักสูตร ดังนั้น สิ่งที่สำคัญคือการปลูกฝังให้มีความคิดในประชาธิปไตย และซื่อตรงสุจริต อยากให้ธรรมศาสตร์เป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อในสังคม

สำหรับในยุคปัจจุบันนี้ นายชวน ขอฝากเน้นให้มหาวิทยาลัย ผลิตศิษย์ที่มีความรับผิดชอบ เพราะเมื่อศิษย์มีความรับผิดชอบแล้ว ก็จะไม่ทุจริตคอร์รัปชัน ตลอดจนให้ศิษย์ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย หลักนิติธรรม และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นสิ่งสำคัญ นี่คือนโยบายที่มหาวิทยาลัย

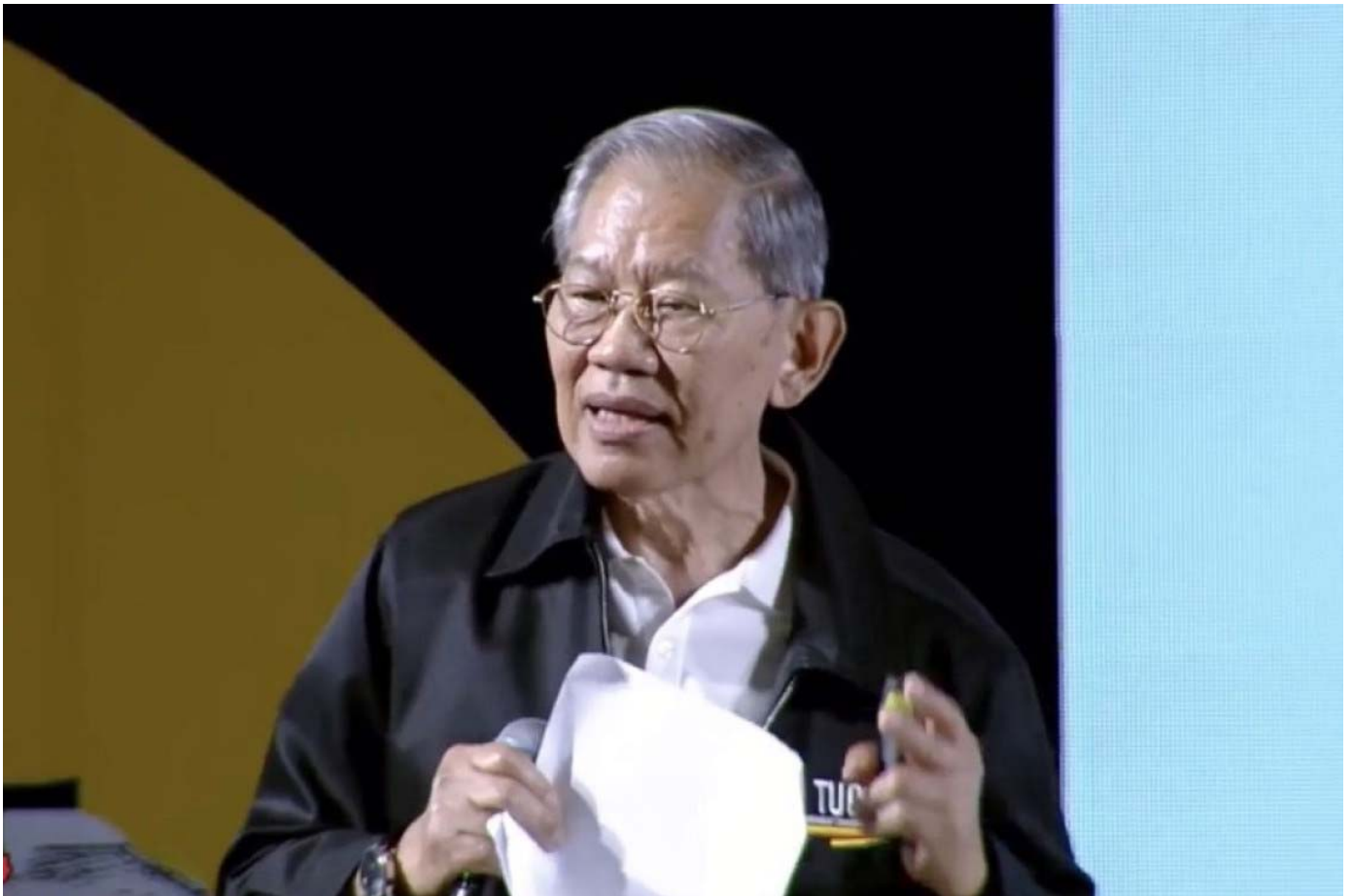
รับใช้ประชาชน (https://www.facebook.com/MGRNEWS1)

บ้านเมือง ถ้ามหาวิทยาลัยของเรายังมีหลักยึดมั่นแนวทางตั้งแต่เริ่มต้น เน้นบ่อน้ำสำหรับดื่มกิน แม้อุณหภูมิมีบ่อเกิดขึ้นมากมาย แต่บ่อนี้จะเป็นน้ำพิเศษ ไม่ทะนงว่าดีกว่าที่อื่น แต่ไม่ด้อยกว่าที่ไหน หากผู้บริหารและครูบาอาจารย์ของเราเชื่อมั่นสิ่งที่เกิดมาตั้งแต่ 90 ปีที่แล้ว และดำรงสิ่งนี้ต่อไป ผมก็เชื่อว่าธรรมชาติจะผลิตบัณฑิตเพื่อรับใช้ประชาชน รับใช้บ้านเมือง ที่จะเป็นประโยชน์ต่อไปในอนาคต” นายชวน กล่าว

"วิชา" ซีระบบอุปถัมภ์ ตัวการทุจริต คอร์รัปชันในไทย เผยบรรดาโครงการเพื่อ คนยากจน เปิดช่องให้พวก "เสือหิว-เสือโหย"

🕒 21 มกราคม 2567 19:02 น. 👤 สยามรัฐออนไลน์ 📍 การเมือง

‘วิชา’ ซี ‘ระบบอุปถัมภ์’ ตัวการทุจริตคอร์รัปชันในไทย เผย บรรดา ‘โครงการฯเพื่อคนยากจนด้อยโอกาส’ ทำเปิดช่องพวก ‘เสือหิว -เสือโหย’ จ้องฟาดเรียบมากที่สุด

วันที่ 21 ม.ค.67 ที่หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ กองทุนทำบุญวันเกิดกับ ธรรมศาสตร์ จัดงาน "2 ทศวรรษแห่งการแบ่งปัน 9 ทศวรรษแห่งการสร้างสรรค์สังคม" โดยมีศิษย์เก่า ธรรมศาสตร์ เข้าร่วมงาน ทั้งนี้มีการมอบของที่ระลึกสำหรับผู้มาร่วมงานในครั้งนี้คือ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (มวลสารศักดิ์สิทธิ์จากวัดระฆัง และเนื้อหลังคาโดมอายุเกือบ 90 ปี) กอปรกับวาระครบรอบ 20 ปีกองทุนฯ จึงได้นำหลังคาโดมที่มีอายุเกือบ 90 ปี โดยมีนายชวน หลีกภัย อดีตประธานรัฐสภา และอดีตนายกรัฐมนตรี มาร่วมในงานด้วย ในฐานะศิษย์เก่า กล่าวปาฐกถาพิเศษ เรื่อง "เหลียวหลังแลหน้า ธรรมศาสตร์ และประชาชน"

นอกจากนี้ ยังมีเสวนาพิเศษ "มุมมองคนธรรมศาสตร์ มองปัญหาสู่ทางออกสังคมไทย กรณีทุจริตคอร์รัปชัน" โดยศิษย์เก่าธรรมศาสตร์ โดยนายวิชา มหาคุณ ประธานกรรมการมูลนิธิต่อต้านทุจริต อดีตกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ(ป.ป.ช.) กล่าวถึงปัญหาทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบัน ตอนหนึ่งว่า ตนชื่นชมนายชวน หลีกภัย อดีตนายกฯ ที่มีความพยายามต่อต้านการทุจริตในประเทศไทย แต่เพียงแค่นคนเดียว คงไม่เพียงพอ ซึ่งเราต้องทำทุกภาคส่วนแม้แต่กระทั่งเด็กเยาวชนก็ต้องมีเข้ามามีส่วนร่วมให้เข้าใจว่าปัญหานี้ร้ายแรงเพียงใด ซึ่งปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันครอบคลุมในทุกมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ทำให้เกิดการแย่งชิงผลประโยชน์ ซึ่งภาพรวมของปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันกระทบการพัฒนาเศรษฐกิจ การเมืองสังคม การเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเราจะเห็นได้ว่าส่วนต่างๆ เหล่านี้ขยายในเรื่องของการทุจริตทุกหัวระแหง ซึ่งอย่างกรณีของสหรัฐฯ ปัญหาทุจริตพบมากที่สุดในเรื่องของอาวุธยุทธโธปกรณ์ แม้แต่ลูกของประธานาธิบดีก็ติดร่างแหได้รับการตรวจสอบด้วยในเรื่องของการติดสินบน

นายวิชา กล่าวต่อว่า นอกจากนี้ กรีนคอร์รัปชันถือว่ารุนแรงระดับโลกในการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ตรงนี้เราต้องช่วยกันรักษาผลประโยชน์ของบ้านเมืองในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ นอกจากนี้ในเรื่องของความยากจนจะพบว่าโครงการที่เกี่ยวกับเรื่องสังคมจะมีการทุจริตมากโดยเฉพาะงบในการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส ซึ่งไม่น่าทุจริตเพราะเป็นคนรากหญ้าและเป็นคนต่ำต้อยน่าสงสารที่สุด แต่ตรงกันข้ามงบตรงนี้เป็นแหล่งเสือหัว เสือโหยงที่สามารถจัดการได้ดีที่สุด เพราะคนด้อยโอกาสหรือคนที่ต่ำต้อยไม่มีแรงเพียงพอที่จะต่อต้านการทุจริต เขาทำได้เพียงแค่นั่งมองตาปริบๆ ไม่ได้คิดต่อสู้อะไรเลย จึงทำให้โครงการต่างๆ เหล่านี้ตกหล่นเป็นเงินทองจำนวนมากเหลือไม่คุ้มกับการเอาเงินไปลงทุน

“นอกจากนี้บที่เกี่ยวกับเรื่องด้านการศึกษากลายเป็นโดนแย่ง เพราะเงินที่ซื้ออาวุธยุทธโธปกรณ์หมื่นล้านแสนล้านขนาดเรือด่าน้ำยังไม่ไผลเลย ตรงนี้เลยกลายเป็นผลทำลายเศรษฐกิจโดยรวมไม่สามารถจัดปัญหาความยากจนได้เพราะมีการบั่นทอนงบประมาณเหล่านี้ไปเข้ากระเป๋าใครก็ไม่รู้” นายวิชา กล่าว

นายวิชา กล่าวต่อว่า นอกจากนี้ยังมีเรื่องความเหลื่อมล้ำ ด้านความยุติธรรมที่น่าตกที่สุดทั้งๆ ที่เราต้องการความยุติธรรมแต่เราไม่ต้องการให้เกิดความยุติธรรมกับใครนอกจากพวกเดียวกัน มีการเลือกปฏิบัติก่อให้เกิดความละเมิดสิทธิมนุษยชน เกิดระบบอุปถัมภ์ซึ่งตรงนี้เป็นดีเอ็นเอของคนไทย เพราะคนไทยหนีไม่พ้นในการช่วยเหลือพรรคพวกตรงนี้ฝังรากลึกลงกับพลเมืองไทย เพราะเราต้องการอภิสิทธิ์ชน อยู่เหนือหัวคนอื่น จึงเป็นการทำลายเหยียบย่ำคนที่ต่ำต้อย

“การทุจริตคอร์รัปชันไม่ใช่เฉพาะเรื่องของเงินทอง การใช้อำนาจโดยมิชอบอย่างเดียว แต่ยังรวมถึงการใช้อำนาจที่ผิด มีการเลือกปฏิบัติ นอกจากนี้บางเรื่องที่ยากเปิดเผยก็ทำได้ยาก เช่น คดีนาฬิกา ทำให้เกิดความท้อแท้ในหมู่ประชาชนเกิดความรู้สึกต่ำต้อย ไม่มีพลังทางการเมือง เหตุเกิดมาจากการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่ไม่มีเสถียรภาพ กิจกรรมการเมืองตกอยู่ภายใต้ระบบอุปถัมภ์ ซึ่งคนจนก็เป็นเหยื่ออย่างกรณีป่าบัวผัน ถือเป็นเหยื่ออย่างชัดเจน ดังนั้นเราต้องสร้างระบบประชาธิปไตยจะมันคงได้ต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย ศีลธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต” นายวิชา กล่าว

หน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,600

Section: First Section/ความเห็น

วันที่: อาทิตย์ 21 มกราคม 2567

ปีที่: 44

ฉบับที่: 15604

หน้า: 1(ซ้าย), 5

Col.Inch: 83.51 Ad Value: 133,616

PRValue (x3): 400,848

คลิป: 5

หัวข้อข่าว: สก๊อบหน้า: บาดแผลของการพัฒนา(จบ)เปลี่ยนหลักคิดสู่ลดเหลื่อมล้ำ

5 สก๊อบหน้า

บาดแผลของการพัฒนา(จบ)
เปลี่ยนหลักคิดสู่ลดเหลื่อมล้ำ

บาดแผลของการพัฒนา(จบ) เปลี่ยนหลักคิดสู่ลดเหลื่อมล้ำ

รศ.ดร.บุญเลิศ
วิเศษปรีชา

พงษ์ศักดิ์
ยิ่งยงมีเจริญ

สุเมธ
องกิตติกุล

(ต่อจากฉบับวันเสาร์ที่ 20 ม.ค. 2567)
ยังคงอยู่กับวงเสวนา “เมืองที่ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” ซึ่งเป็นหนึ่งในชุดกิจกรรมเสวนา “Research and Policy Dialogue: ตั้งโจทย์+ตอบอนาคต ประเทศไทยในบริบทโลกใหม่” จัดโดย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สกสว.) 101 Public Policy Think Tank และ เว็บไซต์สื่อความรู้สร้างสรรค์ The101.world ซึ่งตอนที่แล้ว วิทยากร 2 ท่านที่มาจากสายงานสถาปนิกและผังเมือง ได้เปิดประเด็นชวนคิด “ที่ผ่านมาราออกแบบเมืองเพื่อใคร?” กันไปแล้ว ในตอนนี้ยังมีวิทยากรอีก 3 ท่านร่วมให้มุมมอง
สุเมธ องกิตติกุล ผู้อำนวยการวิจัยด้านนโยบายการขนส่งและโลจิสติกส์ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ฉายภาพ “ประวัติศาสตร์การ

หน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,600

Section: First Section/ความเห็น

วันที่: อาทิตย์ 21 มกราคม 2567

ปีที่: 44

ฉบับที่: 15604

หน้า: 1(ซ้าย), 5

Col.Inch: 83.51 Ad Value: 133,616

PRValue (x3): 400,848

ศิลป์: ฝั่ง

หัวข้อข่าว: สก๊อปหน้า: บาทผลของการพัฒนา(จบ)เปลี่ยนหลักคิดสุด...

พัฒนาของประเทศไทยที่เน้นระบบถนน” ตลอดหลายสิบปีที่ผ่านมา ด้านหนึ่งคือเพื่อสร้างความสะดวกสบายของคนในพื้นที่ แต่อีกด้านผลที่ตามมาคือนักพอสมควรรจาก “ปริมาณยานพาหนะที่มีแต่จะเพิ่มขึ้นทั้งรถยนต์และมอเตอร์ไซค์” และกลายเป็น “ปัญหาในการเดินทาง” อย่างมากในทุกมิติ

“ในอดีตภาควิชาการ ภาควางแผนเมือง ภาคการขนส่ง อาจจะมีการสนทนากับเรื่องการเดินทางของคนกับการเดินทางของรถ ทำไมผมบอกว่าคุณสน? เขาบอกว่ารถคล่องตัวก็คือหมายถึงการเดินทางได้คล่องตัว แต่จริงๆ รถคล่องตัวกับการเดินทางคล่องตัวคนละเรื่องกัน คือถ้าหน้าอาคารนี้ SM Tower (สถานที่จัดเสวนา ซึ่งอยู่ในย่านสนามเป้า อ.พหลโยธิน) ถ้ารถติด คนที่นั่งรถมาเดินทางมาอาคารนี้ไม่ได้ แต่ถ้าคุณคิดว่าเดินทางทางอื่นได้ รถไฟฟ้าก็มี อันนี้คือการเดินทางของคนแล้ว” สุเมธ กล่าว

สุเมธ กล่าวต่อไปถึงคำว่า “การเคลื่อนย้ายในเมือง (Urban Mobility)” ซึ่งเริ่มใช้หลังปี 2543 เป็นต้นมา ทำให้เห็นปัญหาของวิถีคิดเรื่องการบริหารจัดการการเดินทางในเมืองที่มองว่าเป็นการเดินทางของรถไม่ใช่ของคน นำไปสู่วิธีการที่จะทำให้การจราจรไม่ติดขัด “รัฐออกแบบเมืองสำหรับรถมากกว่าสำหรับคน ส่วนผู้ออกแบบอาคารต่างๆ หลายครั้งก็พบว่าไม่มีการออกแบบทางเข้าสำหรับคนเดิน” มีแต่ถนนสำหรับให้รถเข้า – ออกเท่านั้น กลายเป็นการส่งเสริมว่าจะเข้ามาอาคารนี้ต้องนำรถเข้ามา

อย่างไรก็ตาม ด้วยการเกิดขึ้นของโครงข่ายรถไฟฟ้า ก็ทำให้อาคารหลายแห่ง (เช่น ห้างสรรพสินค้า) เริ่มจับจุดได้และ

เปลี่ยนแปลง ด้วยการทำทางเดินรับ – ส่งคนเชื่อมกับสถานีรถไฟฟ้า “แต่นั้นเฉพาะรถไฟฟ้า หากเปลี่ยนเป็นการนั่งรถเมล์ไปสถานที่ต่างๆ มีน้อยจุดมากที่เป็นพื้นที่จอดรถเมล์ที่ดี” และด้วยเส้นทางการพัฒนาที่เดินกันมาแบบนี้ “เมืองใหญ่ไม่ว่าภาคใดของไทยล้วนประสบปัญหาการจราจรติดขัดทั้งสิ้น” ไม่เฉพาะเมืองหลวงอย่างกรุงเทพฯ เพราะตราบไคที่รัฐยังอำนวยความสะดวกให้คนใช้รถยนต์แต่คนเดินเท้าลำบาก คนก็ย่อมอยากเดินทางด้วยรถยนต์

ด้าน รศ.ดร.บุญเลิศ วิเศษปรีชา อาจารย์คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เล่าถึงการทำงานวิจัยเกี่ยวกับ “คนจนเมือง” เมื่อประมาณ 3 – 4 ปีก่อน จุดเริ่มต้นมาจากความรู้สึกที่ว่า “ทำไมการพัฒนาเมืองถึงมาจากมุมมองที่ขึ้นนำ (Dominate) โดยชนชั้นกลางอย่างมาก?” เช่น ในขณะที่ชนชั้นกลางอยากได้พิพิธภัณฑสถาน แต่ชาวบ้านกังวลว่าบ้านเรือนของพวกเขาจะถูกไล่ที่ ค่าเดินทางที่แพงขึ้น แต่เรื่องอื่นๆ แบบนี้ไม่ค่อยถูกพูดถึง

ทั้งนี้ ในหลักคิดของระบบทุนนิยม มีคำว่า “เศรษฐกิจไหลริน (Trickle-down Effect)” หมายถึงเชื่อว่าเมื่อพัฒนาไปแล้วผลประโยชน์ก็จะไหลไปตกกับคนอื่น ๆ ได้เอง แต่หลักคิดนี้ได้นำไปสู่การพัฒนาที่สร้างความเหลื่อมล้ำสูง ซึ่งผู้ที่วิพากษ์วิจารณ์หลักคิดเรื่อง Trickle-down Effect เห็นว่า “ไม่ว่าจะโดยรู้หรือไม่รู้ตัว นักพัฒนาเมืองกระแสหลักมองเมืองเป็นเครื่องจักรสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Engine of Growth)” จึงคิดว่ายิ่งมีตึกสูงระฟ้า มีเม็ดเงินลงทุนมหาศาล สิ่งเหล่านี้ล้วนดีในตัวเอง แต่มองว่าใครได้ – ใครเสียจากการพัฒนาน้อยเกินไป

เช่น อีกด้านหนึ่งของการส่งเสริมคลองสวย – น้ำใส ก็พบการไล่อพยพชนชั้นระดับฐานรากที่อาศัยอยู่ริมคลอง ในขณะที่คอนโดมิเนียมหรูหรือห้างสรรพสินค้าขนาดใหญ่สามารถอยู่ได้ หรือชุมชนเก่าแก่บางแห่ง แต่ละครัวเรือนมีสัญญาเช่าที่ดินในราคาถูกอยู่มาหลายสิบปี วันดีคืนดีมีรถไฟฟ้าผ่าน มีสถานี่มาตั้งหน้าชุมชน ปรากฏว่าเจ้าของที่ดินไม่ยอมให้คนในชุมชนเช่าอีกต่อไปเพราะจะนำที่ดินไปขายให้กับนักพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น คำถามคือแล้วเราจะปกป้องคนเหล่านี้ได้อย่างไร? จะกำกับกลไกตลาด กำกับการใช้ดินเพื่อตอบสนองต่อสังคมได้อย่างไร?

เมื่อมองออกไปดูกระแสโลก มีคำถามๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ

แนวน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,600

Section: First Section/ความเห็น

วันที่: อาทิตย์ 21 มกราคม 2567

ปีที่: 44

ฉบับที่: 15604

หน้า: 1(ซ้าย), 5

Col.Inch: 83.51 Ad Value: 133,616

PRValue (x3): 400,848

ศิลป์: ลม

หัวข้อข่าว: สก๊อปแนวน้า: บาทผลของการพัฒนา(จบ)เปลี่ยนหลักคิดสู่...
การพัฒนาเมืองเกิดขึ้นมากมาย เช่น เมืองน่าอยู่ (Livable City) เมือง

ยั่งยืนห่วงใยสิ่งแวดล้อม (Sustainable City) เมืองอัจฉริยะ (Smart City) และล่าสุดคือ เมืองที่ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง (Inclusive City) ซึ่งเป็นคำที่ระบุปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างชัดเจน โดย โครงการตั้งถิ่นฐานมนุษย์แห่งสหประชาชาติ (UN-Habitat) เน้นย้ำว่า จะเติบโตไปพร้อมกับความเท่าเทียม (Growth with Equity) ได้อย่างไร?

“Inclusive หมายถึงผลประโยชน์จากการพัฒนาไม่ควรตกอยู่กับคนบางกลุ่มแค่นั้นควรกระจายต่อคนอื่น ๆ หรือเรียกว่า Inclusive Growth (การเติบโตแบบครอบคลุม) ก็ตาม ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่ามันเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าเขาเริ่มตระหนักถึงการพัฒนาเมืองที่ขยายความเหลื่อมล้ำมากขึ้นแล้วเราจะแก้ปัญหาในสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร ถ้าเราไม่มีการแทรกแซง ปล่อยให้กลไกตลาดตามทุนนิยมดำเนินต่อไป ความเหลื่อมล้ำก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น” รศ.ดร.บุญเลิศ กล่าว

ข้ามจากนักวิชาการมาฟังมุมมองผู้บริหารท้องถิ่น พงษ์ศักดิ์ ยิ่งชนม์เจริญ นายกเทศมนตรีนครยะลา จ.ยะลา ยกตัวอย่างความพยายามลดความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในพื้นที่ นั่นคือเรื่องของ “การศึกษา” เช่น ในสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 มีการพูดถึงปัญหาภาวะความรู้ถดถอย (Learning Loss) หากตีมูลค่าความเสียหายเป็นเงินจะอยู่ที่ 2 แสนบาทต่อคน จึงพยายามจัดหาคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตเพื่อให้เด็กทุกคนสามารถเรียนออนไลน์ได้ ซึ่งแท็บเล็ตราคาเครื่องละ 8,000 – 9,000 บาท

อย่างไรเสียก็คุ้มกว่าปล่อยให้เกิดความเสียหายจากภาวะความรู้ถดถอย หรือในบริบทเฉพาะของ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ปัตตานี ยะลาและนราธิวาส) เด็กส่วนใหญ่อยู่ในครัวเรือนที่ใช้ภาษาฮาลิบูลิง จึงพยายามทำให้เด็กเล็กอายุ 0-6 ปี มีความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension) หรือความเข้าใจในภาษาต่างๆ ดีขึ้น เพราะนี่คือพื้นฐานของการไปต่อในวันข้างหน้า ส่วนเด็กโต ประมาณชั้น ม.2 - ม.3 มีกระบวนการ Counseling (การให้คำแนะนำ) เป็นรายบุคคล อาทิ การวัด IQ, EQ , ความถนัดทางอาชีพ เพราะเมื่อจบ ม.3 จะเป็นทางเลือกเรียนต่อระหว่างสายสามัญ (ม.4 - ม.6) และสายอาชีวะ (ปวช. - ปวส.)

“เด็กเทศบาลเราทำให้เพราะเรารู้ว่าต้นทุนเขาค่ำกว่าอยู่แล้ว ฉะนั้นเราพยายามที่จะทำอะไรสิ่งที่เป็นการต่อยของเขา ต้นทุนที่ต่ำ อย่างน้อยอย่าให้มันไปแพ้เพื่อนเยอะเกิน แล้วเราไปเสริมเข้าไปตรงนั้น” พงษ์ศักดิ์ กล่าว

SCOOP@NAEWNA.COM

ย้ำหลัก ธรรมศาสตร์รับใช้ประชาชน ยึดมั่นในประชาธิปไตย-นิติธรรม และ ซื่อสัตย์ ไม่โกง

ไทยโพสต์

อัปเดต 8 ชั่วโมงที่ผ่านมา • เผยแพร่ 15 ชั่วโมงที่ผ่านมา

ติดตาม

'ชวน' ปาฐกถา 'เหลียวหลังแลหน้า ธรรมศาสตร์ และประชาชน' ย้ำ ควรยึดมั่นหลักการก่อตั้ง ผลิตบุคลากร 'ซื่อสัตย์-ไม่คอร์รัปชั่น'

21 ม.ค.2567 – ที่หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ทำพระจันทร์ งาน 2 ทศวรรษแห่งการแบ่งปัน 9 ทศวรรษแห่งการสร้างสรรค์สังคม เนื่องในโอกาสครบรอบ 20 ปี กองทุนทำบุญวันเกิดกับธรรมศาสตร์ และ 90 ปี การสถาปนามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดย นายชวน หลีกภัย อดีตนายกรัฐมนตรี และอดีต ประธานรัฐสภา กล่าว ปาฐกถาพิเศษ 'Looking back & forward : เหลียวหลังแลหน้า ธรรมศาสตร์ และประชาชน' ว่า ตั้งแต่ 90 ปีที่แล้ว เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง 24 มิถุนายน 2475 คณะราษฎร ประกาศหลักการ 6 ข้อ หนึ่งในนั้นคือ หลักให้โอกาสในการศึกษา ซึ่งเป็นเหตุผลที่เมื่อมีการปกครองในระบอบรัฐธรรมนูญแล้ว ก็เป็นการสมควรบำรุงการศึกษาวิชาธรรมศาสตร์และการเมืองในระดับ มหาวิทยาลัยเช่นนานาประเทศ จึงจัดตั้งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองขึ้นเป็นพิเศษ และตลาดวิชาสมัยนั้นเข้มแข็ง นักศึกษาเข้ามามาก ออกไปน้อย ไม่มีการขอคะแนนอาจารย์ ทำให้คนจบธรรมศาสตร์สมัยนั้นมีความเข้มแข็งทางความรู้ไม่น้อยกว่าที่ไหน แต่ทุกมหาวิทยาลัยต่างพัฒนาหลักสูตร ดังนั้น สิ่งที่สำคัญคือการปลูกฝังให้มีความคิดในประชาธิปไตย และซื่อตรงสุจริต อยากให้ธรรมศาสตร์เป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อในสังคม

นายชวน กล่าวว่า สำหรับในยุคปัจจุบันนี้ ขอฝากเน้นให้มหาวิทยาลัย ผลิตศิษย์ที่มีความรับผิดชอบ เพราะเมื่อศิษย์มีความรับผิดชอบแล้ว ก็จะไม่ทุจริตคอร์รัปชั่น ตลอดจนให้ศิษย์ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย หลักนิติธรรม และมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นสิ่งสำคัญ นี่คือนโยบายที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กับประชาชนนั้นเชื่อมโยงกัน สร้างบัณฑิตออกไปรับใช้ประเทศชาติและประชาชน

"มหาวิทยาลัยก็ผ่านชีวิตเหมือนกับพวกเรา ทั้งล้ม ๆ ตอน ๆ ทั้งดีทั้งร้าย แต่แน่นอนที่สุด トラบเทาที่เรา ยังมีหลักการอยู่ ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นในบ้านเมือง ถ้ามหาวิทยาลัยของเรายังมีหลักยึดมั่นแนวทางตั้งแต่เริ่มต้น เป็นบ่อน้ำสำหรับดื่มกิน แม้ขณะนี้บ่อน้ำจะเกิดขึ้นมากมาย แต่บ่อนี้ก็เป็นน้ำพิเศษ ไม่ทะนงว่าดีกว่าที่อื่น แต่ไม่ต้องยกว่าที่ไหน หากผู้บริหารและครูบาอาจารย์ของเราเชื่อมั่นสิ่งที่เกิดมาตั้งแต่ 90 ปีที่แล้ว และดำรงสิ่งนี้ต่อไป ผมเชื่อว่าธรรมศาสตร์จะผลิตบัณฑิตเพื่อรับใช้ประชาชน รับใช้บ้านเมือง ที่จะเป็